

Jak jsem nadvakrát svedl paní H.

Manželka byla v nemocnici, bylo horko a měl jsem žízeň. A tak jsem se vypravil do vinotéky ENO v Brillovce. Když přijel mnou přivolaný výtah do našeho patra, podivil jsem se, neboť v něm byla paní H., která bydlí o tři patra níž. Když jsme probírali, jak je to možné, že jsem si ji „přivolaal“, řekla, že jde na nákup do Penny. Na moji repliku, že já jdu na víno, odpověděla, že ve vinotéce ENO ještě nebyla – „Tak pojdte se mnou!“.

Moje známá prodavačka „U Kristiána“ už věděla, co znamená „litřík té růžové dobroty“ a tentokrát ještě „pro oba na ochutnání“! Ta růžová dobrota paní H. zachutnala natolik, že si hned taky „litřík“ poručila. Osvěžení jsme se obrátili směrem k domovu. „Já jsem chtěl, když už jsem tady, navštívit výstavu Mária Kotrby“ – a „Vy víte, kudy se tam jde?“ „Už několik dní se tam chystám!“ Domluveno, vykonáno. Sám jsem tam byl taky poprvé – dosud jsem objekt Brillovky s novou nástavbou, kde je galerie, sledoval jen na dálku z našeho balkonu. Výstava i s videem nás zaujala. Strávili jsme tam necelou půlhodinu, takže když jsme se ocitli zpátky před Brillovkou, prohlásil jsem, že teď už je právě čas, abych si koupil něco k obědu – a paní H. naopak, že už musí domů připravit oběd manželovi.

Rozešli jsme se v dobrém s tím, že ani moje manželka nebude na mne zlá, až se dozví (nejlépe hned a přímo ode mne), jak jsem hned dvakrát svedl naši sousedku paní H.!